

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی - کابل

۲۸ اپریل ۲۰۲۱

گذاشتن اکلیل گل و سکوت، مقدمه تجلیل؟!؟

سه شنبه - ۰۷ ثور ۱۴۰۰ - کابل: امروز هفتم ثور است، یعنی روزیست که ۴۳ سال قبل از امروز، جواسیس و مزدوران سوسیال امپریالیسم شوروی سرهم بندی شده در باند های خلق و پرچم، با کودتای خونین شان کشور ما افغانستان را چنان به آوردگاه تمام نیروهای ملی و بین المللی مبدل نمودند که تا امروز علی رغم سپری شدن ۴۳ سال از آن روز خونبار و اسارت آور، هنوز هم در افغانستان در هر کوی و برزن آن خون جاریست، قتل، کشتار، انفجار، غارت منابع ملی و خیانت به منافع میهن نه تنها نردبان ترقی و پیشرفت جنایتکاران و خاینان شمرده می شود، بلکه به افتخار هم مبدل شده است.

تا کنون حد اقل در ظاهر امر رسم براین بوده که در این روز به خصوص بعد از سقوط حاکمیت نوکران شوروی اشغالگر، زمامداران و ادارات دولتی و سازمانها و نهاد های مبارزاتی علیه این روز تجمعاتی را سازمان دهند و در آن، ضمن مقالات مبسوط، کودتای خونبار ۷ ثور و مجریان جنایتکاران آن افشاء و کوبیده شوند، مگر امسال در عمل دیده شد که نه تنها هیچ مقامی این روز شوم و فاجعه آمیز را مورد حمله قرار نداد و حتا آن نهاد ها و احزابی که ولادت ننگین و خونبار شان را ادعای ضدیت با این روز رقم زده است، کمترین صدائی در مورد بلند ننمودند، بلکه نهادهای مانند حقوق بشر نیز در مورد سکوت معنا داری نموده، خواستند زبان باز نمایند، تا مجبور نباشند از جنایات آنها نامی ببرند. در یادداشت امروز می بینیم که این سکوت از کجا برخاسته و اگر همین طور ادامه یابد به کجا منتهی می گردد.

تا جایی که دیده می شود این سکوت بر مبنای همکاری نهاده شده بین جواسیس تکنوکرات با جنایتکاران خلق پرچم در جمیع ابعاد به خصوص بعد نظامی استوار گردیده است. نخستین تبارز این همکاری زمانی خود را نشان داد که "حمدالله محب" مشاور امنیت "غنی احمدزی" بر بالای قبر "نجیب گاو" جنایتکاری که حتا خود زمانی از کشتن افراد شکوه سر داده و با صدای بلند صدا زده است "چه تعداد دیگر از شما را بکشم تا تسلیم شوید" و یک تن از بادرانش جنرال "ماریوف" نتوانسته میزان توحش وی را تحمل و کتمان نماید، رفته ضمن خواندن فاتحه، اکلیل گل نیز با خود برده دستور اعمار مقبره ای را برای وی صادر نمود.

دومین تبارز این تبانی ستراتیژیک زمانی خود را نشان داد که دولت دست نشانده تحت رهبری "غنی احمدزی" نعش متعفن "نبی عظیمی" یک تن از جلادان دیگر مزدوران روس را با اعزاز و اکرام نظامی بر بالای توپ تا قبرش مشایعت نمود.

از همین دو حرکت می شد حدس زد که زمان افشاگری جنایات جواسیس شوروی و باند های خلق و پرچم در افغانستان به پایان رسیده و دولت دست نشانده جهت حفظ و بقای خودش دیگر حاضر نیست در مورد آنها حرفی بر زبان بیاورد. هموطنان گرامی!

این حرکت دولت دست نشانده نشان می دهد که آنها بر مبنای ذات و سیاست های مشترک نه تنها من بعد حرفی در مورد جنایتکاران خلق و پرچم و ماهیت وابستگی آنها به سوسیال امپریالیسم شوروی متوفا نخواهند زد، بلکه هیچ بعید نیست که به مرور زمان به تقدیر و تقدیس این روز نیز بپردازند و به مانند "نجیب گاو" بر بالای قبور بقیه بازماندگان این باند های جنایتکار و وطنفروش آرگاه و بارگاه نیز اعمار و این روز را تجلیل نیز نمایند. هموطنان گرامی!

خون بیش از یک و نیم تا دو میلیون شهید و جانباز راه آزادی میهن از ما می طلبد، که این روز شوم و ننگین را نگذاریم تا از حافظه تاریخ بزدایند.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزع لایتجزای مبارزه علیه دولت دست نشانده می باشد!

سرکها ما را می طلبند!